

Piatok 25. augusta 2017

Piesne: ES č. 462, 311

Text: Žalosp 5, 1 – 22

„Prived' nás opäť k sebe, a my sa vrátíme! Obnov naše dni, ako boli za starodávna.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Tento piaty a posledný žalospiev vznikol pravdepodobne počas druhého obliehania Jeruzalema babylonskou presilou. Prejavuje sa v ňom utrpenie ťažko skúšaného národa a úzkosť pred blížiacou sa katastrofou. Jedinou nádejou obyvateľov mesta sa stal ich Boh. Ako však dúfať v Boha, ktorý dopustil takúto tragédiu, takúto potupu? Bežné náboženské predstavy v tej dobe ponúkali dva druhy riešení. Buď bol náš boh či naši bohovia príliš slabí na to, aby nás ochránili, preto sa obrátíme k bohom nášho premožiteľa a budeme sa snažiť získať ich náklonnosť, aby nás vzali pod ochranu a priniesli nám prosperitu. Druhá možnosť bola, že naši bohovia sú síce mocní, ale stratili sme ich priazeň a vydali nás nepriateľom, preto je potrebné znova si ich nakloniť obeťami. Biblický autor však vie, že Hospodin je jediný Boh a je Pánom celého sveta. Vie tiež, že On nie je nejaký rozmarný mocnár, ktorého treba chlácholieť a podplácať drahými darmi. On verí, že Boh uzavrel s celým národom zmluvu, že si ho vyvolil, sprevádza ho dejinami a má s ním svoj zámer. Chápe, že Boh dopustil toto utrpenie, aby svoj ľud očistil od hriechu. Preto sa napriek bolesti, napriek ľudskej beznádeji, obracia na Boha s prosbou o odpustenie. Starozmluvný ľud chápe nielen to, že sa musí vzdať hriechu, ale vie aj to, že vlastnými silami to nedokáže, že je potrebný Boží zásah. Preto prosí Boha: *„Prived' nás opäť k sebe!“* Aj my dnes musíme často čeliť rôznym životným situáciám, ako sú neúspechy v práci, zlyhania vo výchove detí, choroby, smrť blízkych... Strach z budúcnosti v nás vyvoláva úzkosť. Vždy si však spomeňme na autora Žalospievov, ktorý aj napriek zúfalej a celkom beznádejnej situácii nestráca dôveru v Boha, prosí Ho o odpustenie a pevne verí, že všetko je v Jeho rukách. Amen.

Modlitba:

Milosrdný Otče, v pokore svojich srdc prichádzame k Tebe s ďakovaním za neuhasínajúcu lásku skrze Tvojho Syna k nám, hriešnemu pokoleniu. Oddávna nám zjavuješ, že si pri nás v každej situácii. Či sme v zajatí hriechu, či padáme, alebo sa boríme cez rôzne skúšky života, Ty vždy stojíš pri nás. S dôverou sa k Tebe obraciame a prosíme: Drž nás pevne vo svojich rukách a ved' nás cestou života tak, aby sme boli hodní menovať sa Božími deťmi. Amen.

Mgr. Iveta Kosečková, zborová farárka v CZ ECAV Bzince pod Javorinou